

[Valbak.]

hed også, at flere hensyn måtte tale stærkt for, at vi principielt lod andre problemer dette opgaveområde vedrørende ligge til en senere lejlighed. Den klump, vi stod og står med i hånden, er stor nok endda.

Når jeg minder om det ved denne lejlighed, er det, fordi det er den helt generelle begrundelse for, at mit parti ikke er rede til at gå ind i en realitetsdrøftelse af oppositionens ændringsforslag vedrørende en række ydelser. Vi har nu i snese af år haft en statsdirigeret sygesikringsordning, og alligevel er det, man kalder livsvigtig medicin, ikke gratis. Jeg er enig i, at der ligger et problem her, men jeg ved også, at der for tiden sidder nogle folk, som går dette komplicerede problemområde igennem. Lad os snakke om sagen, når der foreligger en nærmere analyse af totaliteten i denne sag, formodentlig inden så længe.

Trods de snese af år, den offentlige ordning har på bagen, har vi heller ikke — endnu da — en tandbehandlingsordning, som ligger på linje med anden lægelig behandling. Som man vil se af betænkningen, er der overvejelser i gang både i spørgsmålet om proteser og om paradentosebehandling. Protesespørgsmålet er vi parat til at tale om, når f. eks. det vidtrækkende autorisations spørgsmål har fundet sin afklaring. Der er også grund til at afvente resultatet af de forhandlinger og undersøgelser om paradentoseproblematikken, som ministeren skal til at indlede.

Endelig er vi ikke parat til at beslutte os i spørgsmålet om kiropraktorbehandling, før spørgsmålet er afklaret gennem seriøse drøftelser. Oppositionen ved, at disse drøftelser ikke er ført til ende.

Men bortset fra det er dette jo en glædens dag, for udvalget møder frem i enighed om hovedlinjen i lovforslaget, hvad man, tør jeg godt sige, ikke havde turdet håbe efter første behandling. Man tør vel uden megen overdrivelse sige, at den fælles henvendelse fra Kommunernes Landsforening og fra Amtsrådsforeningen i Danmark bidrog væsentligt til det resultat. De forslag, som organisationerne fremførte i enighed, har udvalget og ministeren kunnet tilslutte sig. Jeg tror, at det, der her er sket, vil få betydning ved tilrettelæggelsen af anden admini-

stration på det sociale område i årene fremover.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig mere ved det, kun lade resultatet tale for sig selv og i øvrigt henvise til den skriftlige del af de to organisations fælles henvendelse. Der er her tale om et aktstykke, der, så vidt jeg kan se, peger langt ud i fremtiden. Det, der er sket, er, at organisationerne sammen har formuleret sig om principperne for den opgavefordeling, som skal ske i alle led, planlæggende som udøvende, ikke blot hvad angår sygesikringen. Modellen må få betydning i det videre arbejde med at fordele de konkrete opgaver, som i det kommende år skal lægges ud til kommuner og amtskommuner i medfør af socialreformen.

Man må i øvrigt notere, at lovforslagets administrative hovedlinje er fastholdt, og det uanset de ændringer, som følger af at imødekomme de kommunale organisationer. Ved første behandling præciserede jeg, at vi var rede til at ændre på detaljer i opgavefordelingen, når bare hovedlinjen blev fastholdt.

Men det er personkredsen og dennes forskellige vilkår i systemet, som opmærksomheden i meget høj grad har været samlet om. Der har været fuldstændig enighed om, at man nærmere bør overveje spørgsmålet om, hvorvidt folk på plejehjem og andre institutioner skal være henvist til institutionslæge, eller om et friere valg af læge i denne situation som ude i det normale liv bør tilstræbes. Vi ved jo, at omsorgsloven af andre grunde skal revideres i næste samling. Den nærmere overvejelse vil altså snart gå i gang. Jeg har selv registreret, at der ude omkring hos nogle af dem, sagen angår, er interesse for netop det problem, så jeg er tilfreds med, at en nærmere undersøgelse af denne sag er nært forestående.

Under første behandling gav jeg udtryk for, at udviklingen formodentlig snart vil fremtvinge en overvejelse af, om det vil være hensigtsmæssigt at bygge på den nuværende opdeling af befolkningen i A- og B-mennesker; fremtidens integration af lægeligt og socialt arbejdende forposter vil nok fremtvinge en ændring, om den ikke kommer før. Sådan noget lignende sagde jeg. Når vi ikke var rede til uden videre at springe ud på dybt vand og i blinde, var